

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa

KARTA PRZEDMIOTU

Dane ogólne:

Nazwa przedmiotu:	Mozaika
Okres ważności karty:	IA_EA_P_I_(2021-2024)
Forma kształcenia:	Studia licencjackie
Forma studiów:	stacjonarne
Profil studiów:	praktyczny
Kierunek studiów:	Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych
Specjalność/Specjalizacja:	

Przedmiot realizowany:

Rok	Semestr	Rodzaj zajęć	Liczba godzin	Wartość % zajęć	Rygor zaliczenia	ECTS
3	5	war	60	100	zaliczenie z oceną	4
Razem			60			4

Jednostka prowadząca przedmiot:	Instytut Architektury
Koordinator:	Wiesława Ostrowska
Prowadzący zajęcia:	dr Wiesława Ostrowska
Moduł, grupa przedmiotów:	D. PRZEDMIOTY ARTYSTYCZNE
Status przedmiotu:	fakultatywny
Język wykładowy:	semestr: 5 - polski
Przyporządkowanie zajęć/grup zajęć do dyscypliny naukowej/artystycznej	sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki (wiodąca)

Objaśnienia:

Rodzaj zajęć: obowiązkowe, do wyboru.

Forma prowadzenia zajęć: w - wykład, ćw - ćwiczenia audytoryjne, lek - lektorat, s - seminarium, lab - laboratoria, p - projekt, sk - samokształcenie, pz - praktyka zawodowa, war - warsztaty, k - konwersatorium, pw - praca własna, p.art. - pracownia artystyczna, zp - zajęcia praktyczne

Dane merytoryczne

Przedmioty wprowadzające i wymagania wstępne:

Student powinien umiejętnie posługiwać się malarskimi środkami wyrazu.
Student powinien posiadać wiedzę i umiejętności w zakresie: - kompozycji obrazu z uwzględnieniem analizy i syntezy obrazu pod kątem kompozycji z wykorzystaniem zjawiska kontrastu, rytmu, światła, koloru, akcentów dominujących - teorii barwy z uwzględnieniem zestawiania koloru i waloru barw przeciwstawnych i dopełniających się.
Przed rozpoczęciem zajęć student powinien dysponować elementarną wiedzą z zakresu technik i technologii malarstwa.

Cel przedmiotu

Praktyczne zastosowanie sztuki układania mozaiki, Kształtowanie umiejętności poszukiwania uzasadnionych inspiracji do realizacji pracy plastycznej w technice mozaiki, Zapoznanie studentów z metodami układania mozaiki, Praktyczna nauka wykonywania mozaiki metodą bezpośrednią prawostronną. Umiejętność doboru tesser i sposobu układania dla osiągnięcia konkretnego efektu artystycznego, Celem przedmiotu jest kształtowanie umiejętności projektowania i realizacji pracy plastycznej w technice mozaiki

Szczegółowe efekty uczenia się				
Lp.	Opis efektu uczenia się	Metoda realizacji efektów uczenia się	Metody sprawdzenia efektu uczenia się	Odniesienie do efektów dla modułu/specjalności/kierunku studiów
1	Zna i rozumie metodę bezpośrednią prawostronną w realizacji prac plastycznych w technice mozaiki.	M4 (Obserwacja), M1 (Rozmowa dydaktyczna)	Korekta artystyczna	K_W02
2	Potrafi projektować i realizować własne koncepcje artystyczne w technice mozaiki metodą bezpośrednią prawostronną.	M2 (Projekt artystyczny), M4 (Obserwacja), M1 (Rozmowa dydaktyczna)	ocena projektu, Korekta artystyczna	K_U01
3	Potrafi świadomie dobierać odpowiednie narzędzia i materiały w celu realizacji prac plastycznych w technice mozaiki.	M2 (Projekt artystyczny), M4 (Obserwacja), M1 (Rozmowa dydaktyczna)	ocena projektu, Korekta artystyczna	K_U03
4	Potrafi w kreacji i realizacji pracy plastycznej w technice mozaiki wykorzystać specyfikę własnej wyobraźni w korelacji z możliwościami i ograniczeniami wybranej techniki.	M2 (Projekt artystyczny), M4 (Obserwacja), M1 (Rozmowa dydaktyczna)	ocena projektu, Korekta artystyczna	K_U08
5	Jest gotów do samooceny	M3 (Prezentacja ustna)	Prezentacja umiejętności praktycznych	K_K04
Metody realizacji efektów uczenia się (opis szczegółowy)				
Projekt artystyczny (M2 - Student realizuje pracę w technice mozaiki metodą bezpośrednią prawostronną.), Obserwacja (M4 - Obserwacja), Prezentacja ustna (M3 - Przygotowanie do końcowej wypowiedzi i prezentacji swoich prac), Rozmowa dydaktyczna (M1 - Korekta artystyczna daje studentowi możliwość weryfikacji własnych zamierzeń twórczych i projektowych. Prowadzący wskazuje studentowi możliwości różnych konwencji twórczych i projektowych oraz możliwości eksperymentowania. Prowadzący realizuje indywidualne korekty artystyczne, dające studentowi możliwość podejmowania właściwych decyzji zarówno projektowych, jak i artystycznych. Każdy etap pracy studenta podlega szczegółowej analizie. Prowadzący wskazuje konieczność wprowadzenia zmian w celu wyeliminowania błędów zarówno koncepcyjnych, jak i błędów formalnych. Dzięki temu student może dokonać szeregu poprawek i uzupełnień w celu opracowania projektu na zadawalającym poziomie. Prowadzący w trakcie korekt artystycznych weryfikuje umiejętność samooceny studenta, a tym samym jego świadomość plastyczną.)				
Kryteria oceny i weryfikacji efektów uczenia się				
wiedza: Korekta artystyczna (W Korekta artystyczna daje studentowi możliwość weryfikacji własnych zamierzeń twórczych i projektowych. Prowadzący wskazuje studentowi możliwości różnych konwencji twórczych i projektowych oraz możliwości eksperymentowania. Prowadzący realizuje indywidualne korekty artystyczne, dające studentowi możliwość podejmowania właściwych decyzji zarówno projektowych, jak i artystycznych. Każdy etap pracy studenta podlega szczegółowej analizie. Prowadzący wskazuje konieczność wprowadzenia zmian w celu wyeliminowania błędów zarówno koncepcyjnych, jak i błędów formalnych. Dzięki temu student może dokonać szeregu poprawek i uzupełnień w celu opracowania projektu na zadawalającym poziomie. Prowadzący w trakcie korekt artystycznych weryfikuje umiejętność samooceny studenta, a tym samym jego świadomość plastyczną.) umiejętności: Korekta artystyczna (W Korekta artystyczna daje studentowi możliwość weryfikacji własnych zamierzeń twórczych i projektowych. Prowadzący wskazuje studentowi możliwości różnych konwencji twórczych i projektowych oraz możliwości eksperymentowania. Prowadzący realizuje indywidualne korekty artystyczne, dające studentowi możliwość podejmowania właściwych decyzji zarówno projektowych, jak i artystycznych. Każdy etap pracy studenta podlega szczegółowej analizie. Prowadzący wskazuje konieczność wprowadzenia zmian w celu wyeliminowania błędów zarówno koncepcyjnych, jak i błędów formalnych. Dzięki temu student może dokonać szeregu poprawek i uzupełnień w celu opracowania projektu na zadawalającym poziomie. Prowadzący w trakcie korekt artystycznych weryfikuje umiejętność samooceny studenta, a tym samym jego świadomość plastyczną.) ocena projektu (Student realizuje pracę artystyczną w technice mozaiki. Prowadzący weryfikuje zrealizowaną pracę analizując jej treść, formę oraz prawidłowe zastosowanie odpowiedniej techniki.) kompetencje społeczne: Prezentacja umiejętności praktycznych (Wypowiedź ustna i prezentacja zrealizowanych prac)				
Warunki zaliczenia				
Aktywna praca na zajęciach. Realizacja projektu/dzieła artystycznego zgodnie z przyjętymi założeniami. Każdy student realizuje pracę plastyczną w technice mozaiki metodą bezpośrednią prawostronną. Opracowanie prezentacji zrealizowanego projektu zawierającej etap projektowania realizacji i efektu finalnego. W ocenie stosuje się system ocen cząstkowych.				
Treści Kształcenia				
				Liczba godzin
Semestr: 5				
Forma zajęć: warsztaty				
Historia mozaiki. Rys historyczny, mozaika na przestrzeni wieków. Prezentacja i omówienie przykładów.				2

Poznanie podstawowych technik i technologii mozaiki. Student zapoznaje się z niezbędnym sprzętem i zestawem materiałów niezbędnych do realizacji prac mozaikowych w określonej technice.	4
Projektowanie mozaiki. Projektowanie mozaiki z uwzględnieniem rodzajów realizacji mozaikowych, różnorodnych sposobów układania mozaik oraz metod prac wykończeniowych.	4
Realizacja mozaiki. Przygotowanie projektu mozaiki. Opracowanie kolorystyczne. Nauka i ćwiczenia posługiwania się narzędziami. Przygotowanie tessera. Praca metodą prawostronną bezpośrednią. Przyklejanie tessera na podłoże. Wykończenie mozaiki - fugowanie. Ocena i omówienie realizowanych ćwiczeń.	50

Literatura

Podstawowa

Władysław Ślesieński, Techniki malarskie : spoiwa mineralne / Władysław Ślesieński, Arkady, Warszawa 1983 - Książka zawiera cenne informacje na temat różnorodnych technik malarskich obejmujących między innymi: malarstwo klasyczne na płótnie, malarstwo monumentalne, freski, emalie, witraże i mozaiki. Każdy rodzaj malarstwa został opisany według klucza zawierającego problematykę stosowanych narzędzi, podobrazia, spoiw oraz technik właściwych dla danego gatunku malarstwa.

Interesująco opisana jest technika mozaiki, ponieważ obejmuje krótką charakterystykę techniki, kilka danych z historii techniki, techniki sporządzania mozaiki, zagadnienia związane ze sporządzaniem mozaiki na miejscu, sporządzanie mozaiki w pracowni. Autor opisuje mozaiki z kamieni naturalnych, mozaika ze szkła, mozaikę rzymską, mozaikę prześwitującą, mozaikę ceramiczną, mozaika stiukowa, mieszaną lub kombinowaną.

Peter Massey, Alison Slater (tł. Katarzyna Gwiazda), Mozaiki, Wydawnictwo RM, Warszawa 2008 - Opisane w książce ozdoby, m.in. dekoracyjne panele, kolorowa doniczka, zegar zdobiony złotymi koralikami, blat stołu przypominający kilim, powstały z setek małych kawałeczków szklanych i ceramicznych płytek, kamieni i muszli. Układania się nauczyć. Potrzeba do tego łatwo dostępnych narzędzi, trochę cierpliwości i artystycznej wrażliwości.

W książce można znaleźć informacje na temat narzędzi i materiałów niezbędnych do pracy, instrukcje dotyczące podstawowych metod układania mozaik, szczegółowe opisy wykonania ozdób oraz kolorowe zdjęcia przedstawiające poszczególne etapy prac i gotowe dekoracje.

Uzupełniająca

Goodwin Elaine M., Układamy mozaiki, Klub dla Ciebie, Warszawa 2005 - Mozaika to sztuka dekoracyjna, polegająca na zestawianiu pojedynczych kamyków, kawałków szkła itp. w jedną całość, tak by tworzyły określony wzór. Mozaiki zawsze pełniły podwójną funkcję: dekoracyjną i użytkową. Umieszczane na podłogach, ścianach, a nawet sufitach domów prywatnych oraz gmachów publicznych, stanowiły przez wieki cenny element wystroju wnętrz, były przy tym powierzchnią trwałą, praktyczną i łatwą w utrzymaniu czystości. Także i dziś układanie mozaiki jest bardzo oryginalną techniką, w dodatku łatwą do zastosowania w warunkach domowych. Nie wymaga żadnych szczególnych zdolności - wystarczy naturalne poczucie piękna połączone z odrobiną cierpliwości. Często bardzo piękne są nawet zupełnie proste kompozycje. Opisane w tej książce techniki można zastosować zarówno do ozdabiania zwykłych przedmiotów codziennego użytku, jak i do wykonania większych projektów. Nasze propozycje objaśniamy krok po kroku w taki sposób, by czytelnik mógł poczuć się raczej twórcą niż naśladowcą, oraz aby zachęcić go do samodzielnego odkrywania uroku tej dziedziny sztuki.

Nikołaj Fiedorowicz Lorentz, Wielka kolekcja. Ornament., Arkady, Warszawa 2013 - Unikalna, jedyna na polskim rynku pozycja źródłowa stanowiąca tak ogromny zbiór ornamentów z całego świata. Monumentalny tom zawiera kilkadziesiąt kolorowych tablic dużego formatu wykorzystywanych przez najlepszych dziewiętnastowiecznych badaczy sztuki zdobniczej. Prezentują one tysiące przykładów różnych stylów dekoracji, poczynając od starożytnego Egiptu, przez antyczną Grecję, cesarskie Chiny, Japonię, po Europę epoki średniowiecza, renesansu, oświecenia, wiek XIX, aż po secesję. Różnorodność sztuki zdobniczej tych kręgów kulturowych poznajemy na przykładach najróżniejszych technik artystycznych i materiałów. Są tu wzory dekorujące tkaniny i mozaiki, rzeźby i kafle, freski i witraże, emalie i dywany. Ten fantastyczny album będzie znakomitą pomocą dla wszystkich architektów, dekoratorów wnętrz, projektantów mody, historyków sztuki oraz wszystkich miłośników sztuki zdobniczej.

Voster VIV, Mozaika artystyczna, Olesiejuk, Warszawa 2011 - Praktyczny przewodnik do samodzielnego tworzenia pięknych mozaik. Przewodnik zawiera wskazówki i porady dotyczące tej sztuki, pokazuje, co należy robić, aby uzyskać zamierzony efekt. Początkującym adeptom przedstawi krok po kroku tajniki tworzenia mozaik, zaś dla zaawansowanych artystów może być kopalnią pomysłów.

Sposób określenia liczby punktów ECTS

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się	Obciążenia studenta [w godz.]
Zajęcia dydaktyczne	60
Samokształcenie	0
Praca własna studenta	40
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100
Liczba punktów ECTS	
Łączna liczba punktów ECTS przypisana do przedmiotu	4

Bezpośredni kontakt z nauczycielem	L. godzin	ECTS
	60	2,4

1 godz = 45 minut; 1 punkt ECTS = 25-30 godzin

W sekcji 'Liczba punktów ECTS' suma punktów ECTS zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego.